

NARRACIONS CURTES, REFLEXIONS LLARGUES

A CÀRREC DE TONI GIMÉNEZ I FAJARDO

VELLESA

Fer-se gran, envellir, perdre facultats físiques i mentals. Ningú no ens avisa, ningú no ens prepara. El cos físic posa límits quan encara la persona sent joventut dins seu i ganes de fer moltes coses. Perdem bellesa, rapidesa de reflexos i memòria. Arrugues, taques, pell flàccida, greix acumulat, cabells blancs... Potser guanyem en "bellesa interior": pau, calma, serenitat, paciència, parsimònia... Som el cos que tenim que és el que mostrem als altres. Amb tot, els ulls poden continuar brillant i podem mostrar un somriure dolç i afable. Hi ha persones que no volen deixar de treballar, veure's forçat a jubilar-te en un moment determinat, i que ja no puguem continuar gaudint del que t'agradava fer. No volem sentir-nos bandejats de la societat ni trobar-nos mancats de llibertat per poder escollir la nostra vida com hem fet sempre. Ni tornar-nos dependents ni haver d'anar a parar a una residència. No, moltes persones no "ho porten gens bé" això de la vellesa i altres fan com si no passés res. Sorgeix la por a perdre la dignitat, la qualitat de vida. Cada cop tenim una societat més envellida en la que sembla que els vells "destorben", en especial si estan malalts. No es tracte de passar-se hores jugant a la petanca o asseguts en un banc fent petar la xerrada recordant temps passats. No es tracte de "ser mort" en vida, sinó de poder gaudir de la plenitud que encara tenim, per limitada que sigui, podent-nos il·lusionar pel present i pel futur immediat. Hauria de ser al revés: néixer vells i anar-nos tornant joves, que arribéssim a la màxima saviesa amb la màxima plenitud corporal, amb la màxima bellesa abans de morir, de deixar el cos.

Març 2024.

Trobareu els articles anteriors a l'apartat [Articles](#) de la meva pàgina web.